

2010. 01. 11.

Évkezdhet az Operában

Az Operaház január-februári programja is számos érdekességet, premiert, új beállókat, vendégjátékot, Operabált és jótékonyági gyermekelőadást egyaránt tartogat.

A *varázsfuvola* nagyszerű karácsonyi premierjei után a harmadik szereposztás január 16-án mutatkozik be a Vígszínházban.

Január 15-től újra műsoron lesz a tavalyi évad sikeres felújítása, *A sevillai borbély*. Békés András 1986-os legendás rendezését Kovalik Balázssal újította fel, a szerepeket ezúttal is jórészt csupa fiatal operaénekesre osztották.

Színpadra lépnek az Operaház népszerű dívái: Sümegi Eszter a *Tosca* címszerepét énekli január 12-én, 16-án és 23-án, míg Tokody Ilona és Wiedemann Bernadett a *Don Carlos* női főszerepeiben lép fel január 19-én, 22-én és 24-én.

A 125 éves Operaház vezetése az idei évad tervezésekor egyebek mellett két fontos szempontot tartott szem előtt: ismét műsorra tűzni a 20. század legjelentősebb magyar operáit, illetve méltón tisztelni a 2009 decemberében 80. évét betöltő vezető koreográfus, Seregi László életműve előtt. E két szempontot megvalósítva tűzték műsorra egy estén Petrovics Emil első operáját, az 1962-ben bemutatott, majd 2001-ben Kerényi Miklós Gábor rendezésében felújított *C'est la guerre* című művet és a Dohnányi Ernő zenéjére készült *Változatok egy gyermekdalra* című Seregi-opuszt. Az est karmestere a külföldön is népszerű dirigens, Vajda Gergely, aki a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen diplomázott. Eddigi pályafutása során többek között a Philadelphia Orchestra, az Opera de Montreal, az Atlanta Opera, a Klangforum Wien, és a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara együtteseit vezényelte. 2002 őszétől a Milwaukee Symphony Orchestra asszisztens karmestereként dolgozott, majd az Oregon Symphony Orchestra első karmestere lett.

Január 28-án Létay Kiss Gabriella mutatkozik be a Csajkovszkij *Anyeginjének* női főszerepében. A 2008-as Kovalik-rendezés címszerepét Remenár Pavol énekli. A művész Dolné Dubovéban született 1974-ben. Pozsonyban a Comenius Egyetem Pedagógiai Karán diplomázott. 1996-ban elnyerte a Schneidera-Trnava Eurovíziós Énekversenyt, 1999-ben a Lucia Popp Énekverseny döntőse volt. 2000-ben diplomázott a Pozsonyi Zeneakadémián. Ugyanebben az évben szerződtette a Szlovák Nemzeti Színház. Első sikereit, melyre a nemzetközi sajtó is felfigyelt, két Peter Konwitschny-rendezésben aratta: Anyeginként (ezt az alakítást 2004-ben Miskolci Bartók + Csajkovszkij Nemzetközi Operafesztivál közönsége is láthatta) és a Pillangókisasszony Sharpless konzuljaként.

Február 9-én a Pozsonyi Nemzeti Színház a Peter Konwitschny rendezte *Pillangókisasszonnyal* vendégeskedik Budapesten. Konwitschny értelmezésében a Pillangókisasszony egy Japánban játszódó személyes tragédiából modern és meglepően aktuális párkapcsolati parafrázissá válik. A főhősnő sorsát a tiszta humánus és az embertelen társadalmi elvárások feloldhatatlan ellentéte pecsételi meg, amely a modern, "felvilágosodott" nyugati civilizációban éppúgy érvényes üzenet lehet, mint egy évszázaddal ezelőtt a Távol-Keleten.

Az Operabál történetében először az Operaház immár nemcsak helyszíne, de házigazdája is a báli szezon első számú rendezvényének. Az est sztárvendége a nemzetközi operaélet egyik legsikeresebb művésze, José Cura, partnere Komlósi Ildikó.

Az Operabál másnapján - immár a tavalyi hagyományteremtő alkalom második rendezvényeként - közel ezer sérült és hátrányos helyzetű gyermeket hív meg az Operaház az operabáli díszletek közé. A pompás térbe rendhagyó előadást rendezett Kovalik Balázs. Humperdinck *Jancsi és Juliska* című művét a báli táncparketten adják elő az Operaház művészei.

Február 20-án ismét látható *A filozófus lelke, avagy Orfeusz és Eurüdiké* című Haydn-darab. Zsótér Sándor rendezését a 2009-es Budapesti Tavaszi Fesztiválon mutatták be. Ezúttal a férfi címszerepben, Rost Andrea partnereként, Brickner Szabolcs lesz látható. A fiatal tenor a Székely Mihály, valamint a Simándy József Országos Énekverseny győztese, a Ferruccio Tagliavini Nemzetközi Énekverseny második helyezettje, és 2008-ban a Queen Elisabeth Nemzetközi Énekverseny első díjasa. Számos koncerten és fesztiválon lép fel külföldön, többek között Helmut Rilling, Kazushi Ono, Nicola Luisotti, Valerij Gergijev, Christopher Warren-Green vezényletével, emellett rendszeresen koncertezik a hazai vezető zenekarokkal. Külföldön a Bayerische Staatsoper, az Oper Frankfurt valamint a Nationaltheater Weimar vendégszolistájaként énekel. Főbb szerepei közé tartozik Nemorino, Lenszkij, Romeo, Alfredo, Belmonte, Orfeo és Tamino.

2010. 01. 26.

Karakter énekre, prózára

A Magyar Állami Operaház Vígszínházzal közös Varázsfuvola előadásait megtöbbszörözött szereposztásban játsszák. A Papagenát megformáló három énekes egyike Gál Gabi, aki az intézmény színpadán februárban, Humperdinck Juliskájának szerepében mutatkozott be.

- Sok operarajongó számára Te elsősorban a Wagner-napokról, a *Siegfried* örökös Erdei madárkájaként váltál ismertté. Ehhez képest operaházi bemutatkozásod tavaly februárban volt, egy gyerekelőadáson.

- Ez az Operabált követően tavaly első ízben megrendezett, nehéz sorsú gyermekek és nagycsaládosok számára szervezett két jótékonysági program keretén belül történt. Számomra az érdekesség erejével hatott a honlap közlése, amely mindezt debütálásként ismerte el, hiszen a szerepet már korábban is játszottam, ráadásul a februári előadás csak a darab keresztmetszete volt. Mindenesetre én ezt nem tekintem annak, ahogy formailag - miután nem az Operaházban lépünk fel, hanem a Vígszínházban - Papagena eljátszását sem. Továbbra is külsősnek érzem magam, de ez nem baj, örülök, hogy a bentic ismernek, s alkalomadtán sikerül közös fellépéseket is összehozni. Teljes nyugalommal azonban csak akkor mondom majd ki, hogy az Andrássy úton is bemutatkoztam, ha a dalszínházban eljátszandó szereppel keresnek meg.

- S addig hogyan áll össze az életed az egy évadra jelenleg rendelkezésedre álló három feladat - Juliska, az Erdei madár és Papagena szerepe - közötti időben?

- Nem unatkozom, mindig akad számomra valami érdekes feladat. Bár operaszakot végeztem, először mégsem egy zenés intézménnyel, hanem az Örkény Színházzal lett szerződés, ahol immár ötödik évadomat töltöm. A diploma megszerzését követő évben Kovalik Balázs rendezett ott egy *Odüsszeusz Tours* című darabot, amely életem első komoly prózai megmutatkozása volt. Persze korábban az egyetemen is voltak hasonló gyakorlatok, de mégis más valódi prózai színészek között színpadra állni. Szóval Balázs hívott, én igent mondtam, s amikor egy esztendő után a darab lekerült repertoárról, az igazgató, Mácsai Pál - a közös munkánk során szerzett kedvező tapasztalatai alapján - újabb darabra ajánlott szerződést.

- Van operaénekes, aki a prózai színház felől érkezett az opera műfajához - hiszen te éppen fordított irányú pályát futsz be?

- Nem gondolom, hogy így lenne. Az *Odüsszeusz Tours* előadásait roppantul élveztem, s néha viccből megfordult a fejemben, hogy talán pályát tévesztettem, jelenleg azonban ezt is csak egy lehetőségnek tekintem. Ennek révén játszhatok, pontosabban énekelhetek, a *Finito* című Tasnádi-darabban, s az Örkényben így szerzett tapasztalataim nagy segítséget jelentettek Médi szerepének eljátszása során a prózai feladatokat szintén jócskán tartalmazó Schubert-Berté-féle *Három a kislányban*, Veszprémben.

- Ez az énekeseket általában kevésbé jellemző gyakorlat segített bekerülni a Varázsfuvolába?

- Nem tudom, az biztos, hogy mint oly sokszor, ismét Kovalik Balázs ajánlott a rendező figyelmébe. Épp a *Jancsi és Juliska* próbái közben kérdezte, hogy hívtak-e már a meghallgatásra. Fogalmam sem volt, melyik operára, később pedig azt találgattam, vajon a Mozart-darab melyik szerepére? Korábban ugyanis már játszottam az Első dáma alakját, akadémiai szerepgyakorlat alkalmával pedig Pamináét. Megtudtam, hogy most Papagena lesz soron, én pedig nem izgultam, mert tudtam, hogy amire Balázs ajánl, az nagy valószínűséggel illik is hozzám. Manapság az a gyakorlat, hogy a szereplőválasztást az alkata és a karakter is alapvetően befolyásolja. Én egyébként Papagenát a szerep rövidege ellenére nagyon sokrétű és mély figurának tartom, amelynek igazi nehézségét az adja, hogy mindent egy felvonás alatt kell benne megmutatni: azt, ahogy a szereplő az első prózai - a jövőt mintegy előrevetítő -, öregasszonyként történő megmutatkozásokat követően később már maszk nélkül, fiatal önmagaként áll előttünk. Ez színészként és énekesként is komoly feladatot ró rám, hiszen nem elég, hogy prózát mondok, ráadásul torzított hangon, azt követően a duettben már a saját énekhangomat kell csillogtatnom.

- Meglévő tapasztalataid dacára nem nyomasztott, hogy egy szereposztásban akár két, prózai színészi gyakorlattal bíró szereplő is feltűnhet?

- Őszintén megmondom, Nyári Zolit én már énekesként ismertem meg, így az ő személye - bár közös jelenetben amúgy sem jelennék meg - biztosan nem zavarna. Nagy Ervinnél más a helyzet: az első próbán valóban úgy akartam a szöveget mondani, hogy az előtte ne legyen kellemetlen. Később aztán kiderült, hogy ő meg úgy akart énekelni, hogy előttünk ne tűnjön kellemetlennek. Ennek ellenére azt hiszem, a meglévő rutinom ad némi biztos alapot a szerep eljátszásához.

- A premieren túl milyen tervek foglalkoztatnak?

- Szerepálmaim utoljára a konzervatóriumban voltak. Nem vagyok tervezgetős típus, elfogadom, ahogy a dolgok az életben adódnak. Szeretek barokk műveket énekelni, de Mozart is nagyon közel áll hozzám. A koncertpódiumon is otthon érzem magam, így több dalestet is adtam már, amelyek során a zenetörténet összes korszakából - a reneszánsztól a kortársig - szemezgettem. S bár a közvélekedés szerint idehaza a dalestekre kevesen kíváncsiak, én mégis hiszek abban, hogy ezt is lehet olyan izgalmasan és érdekesen művelni, hogy az bevonzza a közönséget. Amúgy a közeljövőben újra Juliskát alakítom a február 14-én sorra kerülő jótékonyági előadáson, utána pedig újra itt a Wagner-fesztivál, s az Erdei madárka szerepe.